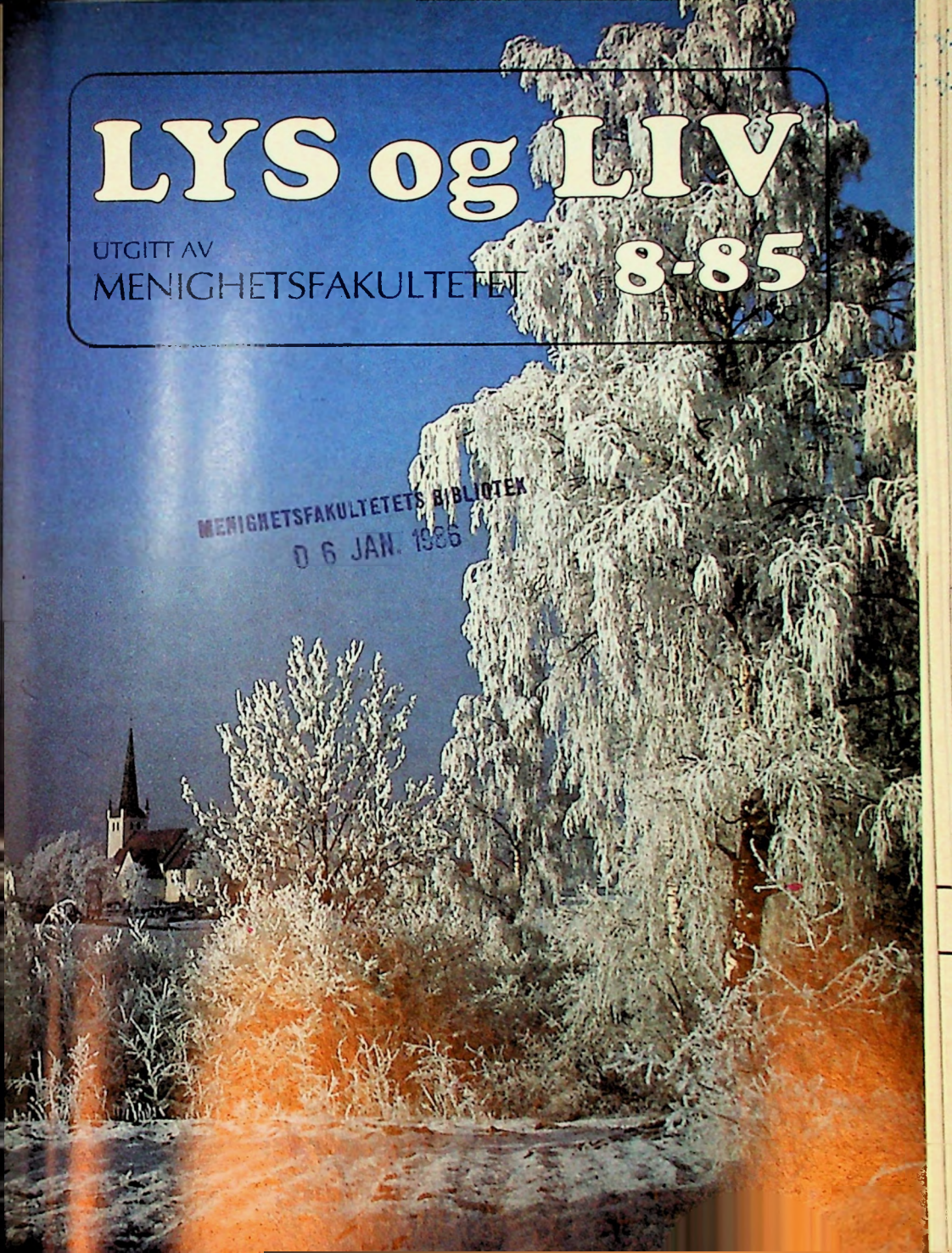

LYS og LIV

UTGITT AV
MENIGHETSFAKULTETET

8-85

MENIGHETSFAKULTETETS BIBLIOTEK
D 6 JAN. 1986

Advent da og nå

Forventningene knyttet til advent har endret seg påtagelig fra de første generasjoner av kristne og frem til idag. Ja, adventens tyngdepunkt har flyttet seg såpass at det er verdt en liten ettertanke.

Vår advent er vel, ærlig innrømmet, en smule sentimental og søtladen – inn-siktet på *Jesusbarnet* i stall og krybbe. Denne interesse for det lille barn Jesus på halm og strå delte ikke de første kristne. Denne sans kom opp senere. Nei, de ventet at Kristus, seierherren fra påskemorgen, skulle vende tilbake i triumf og gjøre alle ting nye. Presset under korset, ikke sjelden forfulgt som foraktet minoritet, ropte de i sine gudstjenester: «Kom, Herre, kom!»

For å gjøre en banal sammenligning med utgangspunkt i Sir Winston Churchill: Ingen er synderlig interessert i lille Winston i kortbukser og lakksko. Det er den modne mann med det seiersikre V-tegn gjennom Europas 5-årsnatt som er blitt et begrep.

Også vi ber «La ditt rike komme!» Men bak disse munnens korrekte ord ligger det kanskje et annet ønske og murrer: «Vent, Herre, vent, for vi har det så usigelig godt på denne verdens velstandstopp!»

Vi venter dypest sett ikke på et lite barn. For barnet *er* kommet, vokste opp på vår arme jord – og ble Frelseren. Nå strekker vår tro seg mot Menneskesønnens komme i morgengryet av Den Nye Dag.

Imens gleder vi oss over julen som nok en gang nærmer seg. Og takker for den tid Gud ennå vil gi oss til bønn og arbeid på den jord vi kaller vår.

Olav Skjevesland

LYS og LIV

UTGITT AV
MENIGHETSFAKULTETET

Ansv. redaktører: Rektor Olav Skjevesland og administrasjonssjef Erling Servan. *Redaksjonsmedarbeidere:* Landssekretær Finn Edvin Brøndal, ass. landssekretær Trond Solvang og stud.theol. Lillian Øksnevad.

Utkommer 8 ganger årlig. – Ekspedisjon: Gydas vei 4, 0363 Oslo 3. – Postgiro 5 12 87 80. Bankgiro: 6038.30.18636. – Telefon: Sentralbord 46 79 00. – Bladet sendes gratis til alle MF-foreninger, samtlige menighetsråd i landet og alle navngitte bidragsyttere. Alle som ellers ønsker det, får bladet gratis tilsendt. Forsidebilde: Se side 13.

Opplag dette nr.: 37 000.

Jeg vil gi dere fremtid og håp

«For jeg vet hvilke tanker jeg har med dere, sier Herren, fredstanker og ikke ulykkestanker. Jeg vil gi dere fremtid og håp.» (Jer 29,11)

«Lovet være Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som i sin rike miskunn har født oss på ny og gitt oss et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde!» (1 Peter 1,3)

Av formannen i MFs styre, res.kap. Jens-Petter Johnsen

Det er adventstid. Julegater og julemusikk. Julegaver og julebakst. Juleferie og juletre. Og alt annet «på jul». Adventstiden lærer oss noe av innholdet i ordet forventning. Vi ser med spenning og glede frem mot julen. Fra de skinnende forventningsfulle barneøyne til de mer matte og avdempede voksenøyne. Men med fortsatt noe av forventningens glød? Et håp om god jul!

Adventstidens forventning kan lære oss noe vesentlig om livet.

Vår nåtid preges av fremtiden

Hele vårt liv består av planer. Vi setter oss mål. Vi har lengsler, drømmer og håp. Og disse håp bestemmer våre valg og prioriteringer idag. Julen – drømmene realiserer jeg ved de handlinger jeg utfører idag. Julemiddagen avgjøres av slakterbesøket idag. Slik er håpet og drømmene en del av vår hverdag. Så intergert i vårt liv at vi knapt merker det.

Nå kan slike håp fungere negativt. Håpet kan bli til dagdrømmeri – inn i et land av lykke og salighet. En dagdrøm som passiviserer oss.

Håpet blir livets drivkraft

Men for de fleste vil håpet og drømmene bli til en drivkraft i livet. Bort fra passivi-

teten. – Det skjer når håpet gjør oss utålmodige. Når vi fylles av forventning. Når vi anstrenger oss til det ytterste for å gjøre håpet til virkelighet som i juleforberedelsene. Da er ikke håpet flukt, men inspirasjon og kraftkilde til aktivt engasjement.

Hva får bonden til å så om våren? – Selvsagt håpet om en god høst. Hva får Grete Waitz til å løpe kilometer etter kilometer år etter år. Det må nødvendigvis være håpet om gode resultater. Hva får oss til å mase fra butikkdisk til butikkdisk i førjulstiden for å finne stadig nye presangidéer. Det må være noe av julens forventning. Alt vi gjør i livet bærer i seg håpet om å nå et mål. Håpet blir en motor i menneskelivet. Ta håpet fra et menneske og det slutter å leve!

Det finnes døde håp

I 1. Peters brev taler Peter om et levende håp ved Jesu Kristi oppstandelse fra de døde. Levende håp har sin motsetning i døde håp. Finnes også de?

Våre gode ønsker og håp i livet, – lever en stund – og gir nødvendig kraft til livet. Men ingen lurur seg verre enn de som bygger sitt liv alene på alle våre gode forhåpninger – For til syvende og sist ender alle våre håp i en kiste og i en grav.

Den romerske seierherren visste det der han i triumftog vendte tilbake til Rom. Mens hyllesten ingen ende ville ta sørget han for at en av hans menn hvisket han i øret: Memento mori – Husk du skal dø. Alle våre gode håp er tilslutt døde håp! Da er det lite fremtid og håp.

Da kan en resignere som Gabriel Scott gjør i følgende verselinjer:

Et menneske kommer til verden

Det vandrer rundt i en ham av støv

Det lever og spreller og strir en tid

Det trekkes med sykdom og urett og savn

Så dør det og går i glemme

og blander sitt støv stille med jorden.

Eller på Johan Herman Wessels noe mer underfundige vis:

Av jord er du kommet, til jord skal du bli
Er dette sagt er det ei mere å si.

Du hadde vel gjerne holdt på evinderlig.
Så måtte du dø – det er ganske alminnelig.

Uten fremtid og håp!

Men så alminnelig blir visst ikke døden for de fleste av oss. Vi trenger fremtid og håp. Enkelte psykologiske retninger mener faktisk at alt som skjer i historien kan ledes tilbake til angsten for døden. Alt fra fredsbevegelse til joggebølgen, skal bære preg av det.

Et levende håp

Midt imot dødsangsten og de døende håp taler Jesus om et levende håp. Når alle andre håp dør tennes et nytt ved Jesu oppstandelse fra de døde. Julens budskap til oss er Guds løfte: Ved min enbårne sønn gir jeg dere fremtid og håp. Jeg vil gi dere fremtid og håp. *Jeg vil* – ingen andre kan!

«Jeg vil gi dere fremtid og håp» er et sitat fra profeten Jeremias budskap til de bortførte folk i Babylon. Fortvilelsen er nær og fremtiden er mørk. Da kommer Gud til dem med dette løftet. Og Gud var ikke ukjent for dem. Han hadde vist seg for dem før. Da han viste folket vei ut av Egypt. Da han ryddet vei gjennom havet og reddet dem fra egypterhæren. Da han ga dem manna i ørkenen. Derfor var budskapet fra Gud et trøstens og håpets ord til dem. Fra han som de før hadde erfart hadde all makt.

Straks hører vi innvendingen: Kristendom er verdensflukt. Himmelen, himmelen preker de. Slik har kirken trøstet negerslaver og arbeidsløse og fått dem til å resignere mot en innbildt belønning i himmelen.

Slike klagemål svir. Det finnes en kristelig himmelprat som dekker over fusk og fanteri hos dem som bærer det i munnen. Og slik er det farlig å omgås himmelen.

Det er bare en ting som er like farlig! Det er å ikke å omgås himmelen i det hele tatt. Å spenne seg en hvelving over hodet av forgjengelige forhåpninger. Å leve av de frukter jeg kan nappe til meg i denne verden. For så å stå tomhendt igjen til slutt. Med døde håp i sine visne hender.

Gud vil gi oss fremtid og håp

Hvordan kan vi stole på at Guds løfter holder?

Har dere tenkt over hvorfor Israelsfolket orket å gå 40 år i ørkenen og likevel ikke gi opp? – De hadde forlatt Egypt, – hvor de i hvert fall hadde nok mat. De gikk mot et land som var lovet dem, – fullt av alle goder. Og så ble de gående og gående i en ørken. Hvorfor stanset de ikke og slo seg til ved en eller annen oase og slo seg til der for godt?

– Nei, fordi Gud hadde lovet dem noe mye bedre i det lovede land. De hadde et

håp som grunnet seg på Guds løfte. En Gud de visste oppfylte sine løfter.

Vi vandrer også til tider i en ørken. I 2000 år har kristne mennesker gått der. Mange har falt av lasset ved en av vår tids mange oaser. Og vi fristes stadig til det.

Men mange holder ut fordi vi har et levende håp ved Jesu oppstandelse fra de døde. Og også det håpet grunner seg på et løfte: Jeg vil gi dere fremtid og håp.

MENIGHETSAKULTETETS STYRE 1985/86

Menighetsfakultetets styre samlet til møte 4. november 85. Ved bordet fra venstre: Cand. theol. Vigdis Rø Berntsen, res. kap. Jens-Petter Johnsen, formann, administrasjonssjef Erling Servan, sekretær, professor Anders Jørgen Bjørndalen, dekanus.

Stående bak fra venstre: Sjefflege Magne Roland, rektor Finn Andersen, sokneprest Per Flacké, førstekonsulent Jan H. Heitmann, stud. theol. Stein Vangen, SU-leder, bokhandler Karl Wisloff. (Forlagsjef Nils-Tore Andersen var ikke tilstede).

VI SPØR – STYREMEDLEMMENE SVARER

Spørsmål 1:

Hvordan reagerte du, da du ble bedt om å være med i styret?

Spørsmål 2:

Dersom du skal se fremover, hva betrakter du da som Menighetsfakultetets viktigste oppgave i tiden som kommer?

Spørsmål 3:

Personen Jesus Kristus, hva betyr han for deg i hverdagen?

Jens-Petter Johnsen:

1. Jeg ble glad for å bli spurt, og tok det som en stor utfordring. Gleden var blandet med noe spenning over å skulle møte sine lærere igjen i denne posisjonen.

2. Å få til en ny studieordning som bedre integrerer teoretisk kunnskap og praktisk erfaring, så vi får kunnskapsrike prester, kristendoms lærere og kateketer som er godt rustet til å møte hverdagens mennesker med et forståelig ord om Jesus.

3. At jeg hver dag er trygg i møte med dagens utfordringer fordi jeg får tro at Gud er mektigere enn alt og alle jeg møter. Trygg også fordi Jesu oppstandelse gir meg håp om at Han står fast den dag alt annet vakler.

Per Flacké:

1. Først og fremst opplevde jeg det som en stor glede å få være med å ta ansvar for en institusjon som jeg ikke bare var sterkt personlig knyttet til, men som stadig kommer til å ha en avgjørende innflytelse på hele vår kirkes fremtid.

2. Det er å gi vår prestestand og be-kjennelseskirke de åndelige og teologiske våpen, som man trenger i en åndelig og teologisk frafallstid. Dette forutsetter stadig forbønn fra troens folk, et kjærlighetens kollektiv når noe går galt og en

vilje til å kjempe for fundamentene i vår tro.

3. Jesus Kristus er stadig det faste og trygge fundament for min frelse og min tjeneste. I Hans navn går jeg hver dag med min dype uverdighet, min frykt og mine frustrasjoner inn til Guds hjerte og kaller ham Far.

Jan H. Heitmann:

1. Den gang måtte jeg spørre mine overordnede i Israelsmisjonen om det var i orden. Så gledet jeg meg over å kunne bidra til utviklingen av MF, med mine forutsetninger.

2. Å få teologien ut til folket, slik at troen blir en ressurs i hverdagen. For MF betyr det bl.a. en sterkere kontakt med kristenfolket og menighetene.

3. Han er min kraft, min mest fortlørlige og min største inspirasjon.

Magne Roland:

1. Fordi jeg ser på MF som et av de viktigste stedene idag, hvor innholdet i vårt fremtidige samfunn formes, så betrakter jeg henvendelsen som en interessant utfordring.

Dessuten betrakter jeg MF som så vesentlig både i vårt kristenliv og samfunnsliv, slik at jeg behøvde ikke å tenke meg om så lenge før jeg svarte ja.

2. Det blir å stabilisere en teologi som er basert på evangeliet. Samt å få denne teologi til å gjenvinne sin posisjon både i menighetene og innad i de organer som bestemmer samfunnsutviklingen.

Likeledes ser jeg det som vesentlig at legfolk, sammen med fagteologene, er med i MF-styret for å forme fakultetet.

3. Han betyr være eller ikke være. Med det mener jeg at han betyr inngangen til selve kjernen i livet, slik jeg ser det, både dette liv og det evige liv. Uten den trygghet som vissheten om han gir, så vil det være svært vanskelig å finne noen mening med dette livet.

Nils-Tore Andersen:

1. Jeg anså det som en tillitserklæring som jeg fikk og vurderte med en gang om jeg hadde kvalifikasjoner som trengtes i styret, og føler at jeg representerer misjonsfolket i MF-styret.

2. Det viktigste er at MF forblir et teologisk forskningssted på bibelsk grunn som kan utdanne prester, kateketer og lærere for tjeneste med respekt for Bibelen som Guds ord.

Den viktigste kampen i fremtiden vil stå om det som det alltid har stått om, nemlig om Jesus Kristus som Guds sønn og sant menneske. I denne kampen må MF stå aller først i rekken.

3. Om jeg svarer *alt* kan det høres ut

som en floskel, men i realiteten er det det han gjør.

Jesus Kristus betyr at jeg får ha fred med Gud og hver dag leve i syndenes forlatelse. Dette betyr enormt for meg, og det betyr en daglig utfordring for meg.

Jeg kan egentlig ikke tenke meg livet uten tro på Jesus, fordi Gud er en realitet for meg.

Finn Andersen:

1. Da jeg ble spurt, hadde jeg allerede sittet i forstanderskapet og på den måten lært å kjenne MF innenifra, og jeg ville så ledes svært gjerne være med å gi mitt bidrag til fakultetet gjennom et arbeid i styret. Dessuten er jeg interessert i MF som en viktig institusjon.

2. Det viktigste vil jo alltid være å utdanne arbeidere til tjeneste i Den norske kirke og kristendomslærere i skolen. Men det er jo også veldig viktig at vi da har en institusjon som virkelig kan utgjøre et korrektiv i den teologiske situasjon som vi til enhver tid befinner oss i, og som kan drive en seriøs forskning som representerer en solid grunnholdning til Bibelen.

3. Det er jo klart at mitt liv er orientert utifra *det* sentrum i alt som jeg foretar meg. I de forskjellige sammenhenger jeg står, er mitt ønske at jeg skal kunne peke på Ham slik at også andre kan få del i det jeg selv har opplevet. Slik at selv om hverdagen er fylt av trivielle ting, så er alt det en gjør sett i et større perspektiv: at en gjerne vil være en tjener i Guds rike.

Karl Wisløff:

1. For det første var jeg blitt spurt to ganger tidligere hvor jeg hadde svart nei, slik at når jeg nå ble spurt igjen, tenkte jeg at det kanskje likevel var riktig for meg, og så tok jeg det som en utfordring og tenkte jeg kanskje hadde en tjeneste å gjøre gjennom styrevervet.

2. Det ene er innad. Her er det enkelte ting som kan bli bedre, og jeg ser på det som svært viktig at både alle som er på MF-huset og styret prøver å legge forholdene til rette for å ytterligere forbedre forholdene i «søskenflokket på MF».

Det andre gjelder utad, og jeg sikter her til det at MF skal få sin plass i vårt samfunn som det vitterlig har krav på.

Jeg tenker da i første rekke på at det er jo herfra storparten av våre prester, en stor gruppe kristendomslærere og kateketer har fått sin utdanning fra, men dette vet ikke Ola Normann – kanskje ikke engang den kristne Ola Normann. Innen kristenfolket burde det være en oppvekker når det gjelder hvilket aktivum som vi har i og med MF. Som et å pro pos kan det jo nevnes at i utlandet betraktes Norge med stor «misunnelse» som har et instrument som det Menighetsfakultetet er.

Alle ledd innen Den norske kirke, hvilke det enn gjelder, har hatt stor glede av MF.

3. Jesus er grunnvollen i livet mitt. Selv om jeg i tanke og handling i løpet av dagen ikke alltid er slik som jeg burde være, så er likevel grunnvollen der. Så

kan jeg få hvile i det, og glede meg over at jeg alltid kan hente tilgivelse og kraft i denne grunnvollen, og at den er uuttømmelig slik at jeg kan regne med den hele livet.

Vigdis Rø Berntsen:

1. Jeg syntes det var en interessant og utfordrende oppgave å gå inn i, og dessuten var det for meg en glede å få lov til å gjøre en innsats for fakultetet som jeg har fått min utdanning ved, og som jeg også står i takknemlighet til.

2. Det som jeg vil betrakte som viktig, er at fakultetet fortsatt får være tro mot Guds ord gjennom forskning og undervisning, og at denne bibeltroskap kan bli formidlet til de kommende studentgenerasjoner. Likeledes at MF får nå ut til hele vårt kristenfolk, og således være med på å bevirke fornyet tillit til Ordet. Dette slik at kristenfolket får en fornyet tro på og vilje til å bygge sine liv på Jesus Kristus.

3. Det store i min hverdag er å få lov til å vite at på tross av min egen ufullkommenhet får jeg daglig komme til Jesus Kristus sånn som jeg er og får lov til å hvile i syndenes forlatelse.

OMSUT FOR MEDMENNESKJA

Ved stud. theol. Lillian Øksnevad

MAGNE ROLAND er tilsett som sjeflege ved Aker Sjukehus. Han har vore med i Menighetsfakultetet sitt styre sidan 1984. Me tok ein tur opp til han på arbeidsplassen og stilte han nokre spørsmål.

– Kva slags bakgrunn har du som kristen?

– Eg har vore med i kyrkjeleg arbeid i

dei siste 15–20 åra. Dessutan har eg hatt verv i Norsk kristelig legeforening. Eg har og teke del i helseopplysningsarbeid gjennom dei kristelege organisasjonane.

– Kva syn har du på MF som institusjon idag innen kyrkja?

– MF er ein av dei få institusjonane i Noreg som har høve til å ta vare på ein konservativ teologi i kyrkja.

- Korleis tykkjer du MF fungerer som organisasjon?

- MF har mykje å læra ved å knytta kontaktar med andre delar av norsk nærings- og organisasjonsliv, m.o.t. det å løysa problema sine. Det kan vera kort og langsiktig organisasjons-problematikk, lærarpersonalet og studentane sin måte å samarbeida på.

Ut i frå dette eg til no har sagt, meiner eg at MF på same måte som fleire organisasjonar innan den norske kyrkja bør kunne fungera betre og meir målretta.

- Har du spesielle synspunkter på teologi frå din synsstad som lege?

- Eg trur at ein innan helsevesenet, meir enn nokon annan stad i samfunnet, ser korleis samfunnet fungerer. Ein får bl.a. eit særst godt inntrykk av kva for grupper som meiner det alvorleg når dei snakkar om solidaritet.

Solidaritet, fordeling av ressursar og medkjensle med andre er omgrep som eg i arbeidet mitt dagleg må ha eit forhold til. Eg trur difor at helsevesenet som ståstad er eit godt utgangspunkt når ein skal vurdera om dei kristelege idéane i røynda har gjennomslagskraft.

T.d. i Oslo vil eg uttrykka at omsut i praksis i forhold til dei gamle meir og meir har vorte eit offentleg kommunalt ansvar. Dette må kyrkja vera merksam på slik at ein ikkje overlet dette å syna omsut for medmenneskja til styresmakterne.

Korleis vil tilliten til kyrkja verta i framtida når alle menneskjelege behov kan dekkast gjennom offentlege hjelpe-tiltak.

- Kva tankar har du om MF si framtid i tilhøve til lærarar og studentar?

- Ved MF er ein oppteken med det synkande studenttalet. Ein bør ikkje verta oppteken av antalet i seg sjølv. Om MF framleis skal ha eit stort studentkull, må det vera av den grunn at ein ser behovet for prestar utdanna ved MF i framtida.

Eg trur at det vil vera naudsynt med fleire MF-prestar om studiet framleis greier å leggja vekt på dei konservative verdiane i teologien.

Naudsynt er det og at arbeidsmiljøet ved MF er slik at kvar einskild student får forsterka si kristne tru. Dessutan at kvar einskild får sjå at samfunnet treng den konservative teologiske bodskapen.

- Kva kan ein gjera for studentane?

- Frå fyrste dag på MF bør kvar student kunne merka at staben er oppteken av den einskilde, m.o.t. tru og tvil, sorg og gleder.

Studenten må få ei kjensle av at ein har kome inn i eit stort fellesskap med eit stort mål som ikkje kan realiserast utan at alle er med.

Me har ikkje råd til at ein einaste fell utanfor. Tar lærarane seg nok av den einskilde? Bør delar av den teoretiske teol. forskinga verta erstatta av praktisk rettleiing og omsutsarbeid?

Det er kan hende MF si fortjeneste at me idag har eit levande kristenliv i Noreg. I framtida er det og MF sitt ansvar at denne kristelege positive trenden vert teken vare på.

Denne oppgåva må MF sjå alvorleg på. Det må føra til at arbeidsmetodar, i tilhøve til studentar, kyrkjelydar og offentleg liv stendig må vurderast og betrast.

Formenn i styret for Det teologiske menighetsfakultet 1907–1985

Pastor Aug. B. Jahnsen, Oslo	1907–1913	Res. kap. Christen Hallesby, Oslo	1960–1961
Sokneprest H. Vangensten, Oslo	1913–1933	Sokneprest Dagfinn Hauge, Oslo	1961–1964
Biskop M. Bjonness-Jacobsen, Oslo	1934–1940	Sokneprest Gunnar Trana, Oslo	1964–1969
Rektor A. Leere, Oslo	1940–1945	Sokneprest Reidar Kobro, Oslo	1969–1970
Sokneprest W. Schübler, Oslo	1945–1950	Ass. generalsekretær Josef Dahl, Kolbotn	1971–1972
Sokneprest H. E. Wisløff, Oslo	1950–1955	Forstander Thor With, Oslo	1972–1973
Res.kap. dr. theol. B. Gulbrandsen, Oslo	1955–1956	Lektor Helge Hallesby, Oslo	1973–1978
Sokneprest L. J. Danbolt, Haslum	1956–1958	Res.kap. Even Fougner, Oslo	1978–1980
Forsvarsråd Jakob Modalsli, Oslo	1958–1959	Generalsekretær Anfin Skaaheim, Oslo	1980–1985
Høyesterettsadvokat Wilhelm Beck, Oslo	1959–1960	Res.kap. Jens-Petter Johnsen, Bærum	1985–

Menighetsfakultetets styre 1985–86

Styrets medlemmer og varamenn i 1985/86 er:

Res. kap. Jens-Petter Johnsen, formann,
Forlagssjef Nils-Tore Andersen, nestformann,

Sokneprest Per Flacké
Førstekonsulent Jan. H. Heitmann
Sjeflege Magne Roland

Varamenn:

Rektor Finn Andersen
Bokhandler Karl Wisløff
Cand. theol. Vigdis Rø Berntsen
Sekretær, adm.sjef Erling Servan
Dekanus, professor Anders Jørgen Bjørndalen
SU-leder, stud. theol. Stein Vangen

Menighetsfakultetets styre «fører det nærmere tilsyn med fakultetet og dets virksomhet og avgjør de løpende forretninger». Det er også styret som kaller og ansetter lærere etter innstilling av lærerrådet. Styret utdeler stipendiebeløp og utarbeider for det årlige forstanderskapsmøtet en årsberetning om fakultetets virke i det siste år, samtidig som det fremlegger forslag til årsbudsjett.

Bestemmelsene om styrets ansvarsområde finnes i grunnreglenes § 27.

I grunnreglenes § 26 er det fastsatt hvorledes styret skal velges. Forstanderskapet velger skriftlig et styre på 5 medlemmer, hvorav minst 2 lekmenn. Dessuten velges 3 varamenn. Medlemmene velges for 5 år og ett medlem går ut av styret hvert år.

Dekanus og studentutvalgets leder møter i styret, men uten å ha stemmerett. Det er administrasjonssjefen som er styrets sekretær.

Misjonsdag for MF-forening

I Menighetsfakultetets syv og sytti-årige historie har de mange støttelagene for MF spilt en avgjørende rolle. Det ville være vanskelig å forestille seg fakultetet idag uten den støtte blant annet disse foreningene har gitt gjennom årene. De personene som tilsammen utgjør de mange MF-foreninger, har aldri utgjort noen særskilt stor gruppe, men har vist en styrke og trofasthet som man idag kan se resultater av.

En av disse trofaste foreningene er «Sverdrups MF-forening».

I sommer var det undertegnede forunt å være med nettopp denne MF-foreningen på deres årlige utflukt. I år gikk turen til Østfold, nærmere bestemt Rolvsøy og Hans Nilsen Hauges fødested. Vertskap for dagen var sokneprest Per Hovland med frue som til fulle gjorde dagen til en opplevelse for de deltagende. At det var nettopp Hovland som tok imot denne foreningen var langt ifra en tilfeldighet. Foreningens ansvarlige, Arthur Snekkenes som sikkert for man-

Sverdrups MF-forening og ass. landssekr. Trond Solvang utenfor H.N. Hauges fødested.

er kjent som mangeårig misjonsprest på Madagaskar, hadde i sin tid ansvaret for å ta imot den gang den unge misjonspresten Per Hovland som i flere år arbeidet på Madagaskar.

For foreningsmedlemmene ble dagen en interessant dag sentrert om Madagaskar og Hans Nilsen Hauge. En dag som ga rikelig med inspirasjon og som styrket vår felles visjon om Menighetsfakultetets viktige oppgave med å kalle arbeidere til aktiv tjeneste både her hjemme og ute på de mange misjonsfelter.

Trond Solvang

50-ÅRS JUBILEUM I MOLDE: Hyggelig og god fest

Søndag 3. nov. var vi samlet i Kirkestua til takkefest og 50 års jubileum for Menighetsfakultetets kvinneforening i Molde. Det ble virkelig en fin og god fest.

Formannen, Gurå Bondevik, ønsket velkommen og leste fra Apgj. 8. Hun minnet om Guds omsorg for den enkelte, og nevnte at evangelisten Filip var både lydhør og villig i sin tjeneste for Herren. Det var sang av Ferdinand Aasen, akk. av Hjerdis Sandvik. Skoleungdomsprest Kjell H. Flø gratulerte med jubileet og uttrykte taknemlighet for hva han selv hadde tatt imot på M.F. Han talte ut fra ordet i 1. Kor. 15: «Av nåde er jeg det

jeg er, og hans nåde mot meg har ikke vært forgyves.»

Det var opplesning av Jenny Nilsen. Gerd Pettersson hadde et tilbakeblikk og overrakte en blomsterbukett til Ragna Bore, som har vært aktivt medlem helt fra starten i 1935 til nå.

Siden det var 50 års jubileum, var det deilig servering med smørbrød og bløtkake, som medlemmene hadde gitt. Etter kaffepausen hilste prost Håkon Fred. Breen fra fakultetet og orienterte om arbeidet fra starten i 1908 og fram til vår tid. Sokneprest Rudolf Moe hadde en varmhjertet og inspirert avslutning av festen.

A.S.

MINNEORD

Uken etter Allehelgensdagen ble en tung uke for alle på Menighetsfakultetet – tre sørgebud nådde oss.

På en stor samling ved morgenandakten torsdag 7. november ble alle de tre minnet i sorg, men også i takknemlighet for hva de hver enkelt hadde fått bety for MF's studenter, lærere og administrasjonen. Vissheten om at alle døde i troen på Jesus Kristus som sin frelser gjorde at minnestunden likevel ble en god opplevelse for oss.

De tre var:

- Stud. theol. Laila Elisabeth Selnes, Namsos, døde 2. november og ble begravet fredag 8. november.
- Kontorfullmektig Ruth Elise Larby, Asker, døde 7. november og ble begravet onsdag 13. november.
- MF-vennen, rektor Richard Borge, Hønefoss, døde 6. november og ble begravet tirsdag 12. november.

Ruth Larby fra Nesøya i Asker ble 59 år. Hun var kontorfullmektig ved Det praktisk-teologiske seminar ved MF fra 1. september 1980. Hun hadde helt spesielle forutsetninger og egenskaper for tjenesten i det nære samarbeid med lærerne og kandidatene på praktikum, og mange vil minnes henne fra denne tjenesten i takknemlighet og med glede.

Med sin omsorgsfulle og fine måte å være på og med sin lojalitet, pliktroskap og dyktighet, var Ruth Larby en skattet og kjær medarbeider for alle. Også i kollegafellesskapet i administrasjonen var hun en person som alle ble glad i og takknemlig for å være sammen med.

I sykdomstiden var hennes trygge og gode tro på Jesus Kristus et vitnesbyrd for alle som kom i kontakt med henne.

Hun viste i praksis hva det vil si å stole på Guds løfter, og hennes liv vitnet om at Gud gir kraft og styrke i lidelser og trengsler.

Våre tanker går idag til hennes nære familie som nå trenger vår forbønn og omsorg.

Fred være med Ruth Larbys minne.

Richard Borge, Hønefoss, ble 68 år. Før han ble pensjonist var han rektor ved Ringerike Yrkesskole.

Richard Borge var en usedvanlig praktisk MF-venn, og vi vil daglig kunne minnes hans innsats ved vårt fakultet. Han tegnet det vakre knytteteppet, «Såmannen», som henger ved inngangen til bibliotek og lesesal, og knytteteppet med MF-emblemet som nyttes ved alle semesteråpninger/avslutninger og fester. Tepene er laget av hans kone Inger-Johanne og gitt til MF. Richard Borge har også laget 6 vakre offerbøsser med MF-blem, postkasser til lærerne, 200 «årer» til bruk ved åresalg på MF, og noe alle Lys og Livs lesere vil huske – «MF-Gjeldfritt»-tavlen, som viste nedbetalingen av gjelden fra dag til dag.

Vil vil minnes Richard Borge som en oppofrende og god venn. «Er det noe jeg kan gjøre for MF?» spurte han ofte.

Våre tanker går idag til hans nære familie som nå trenger vår forbønn og omsorg.

Fred være med Richard Borges minne.

Erling Servan

Laila Elisabeth Selnes fra Namsos døde nær 27 år gammel. Hun var teologistudent i siste halvdel av studiet.

Laila hadde nye ressurser, og hun brukte dem. Både innad her på MF i studentutvalgsarbeidet, blant sine medstu-

denter ellers og i arbeidet utenfor huset, ikke minst i kirkespillbevegelsen. Hun satte spor etter seg med sitt engasjement og sin omsorg og sitt vinnende vesen.

Flere hadde fulgt henne også i de siste ukene etter at sykdommen brøt fram og til slutt rev henne med seg. Da nyheten ble kjent utløste det dype følelser i fellesskapet blant oss. Studentene satte i gang sin egen innsamling for å bidra til at flere av hennes medstudenter skulle kunne ta den lange veien til begravelsen i Namsos.

Der møtte vi, med mange av hennes andre venner fra hele landet, ja, fra utlandet med, en fullsatt kirke som fulgte henne det siste veistykket til graven. Begravelsen var et talende vitnesbyrd om hva hun hadde vært for mange, mange. Og det var et sterkt håndtrykk til dem som sto henne aller nærmest og som fortsatt trenger også vår omsorg og forbønn. Vi har sorg, for MF har mistet en del av seg selv. Vi har håp, for vi vet at Gud ikke har mistet en av sine. Fred være med Laila Selnes minne.

Øystein I. Larsen

FORSIDEBILDET. Det vakre bilde av NORDERHOV kirke er tatt av Richard Borge og utlånt til Lys og Liv av hans hustru Inger-Johanne.

Praktikum på Stavanger-besøk

I helgen 14.–15. sept. var praktikum på sitt tradisjonelle høstbesøk til Stavanger-området og Misjonshøgskolen. Det ble to intense og lærerike døgn.

Tidlig lørdag morgen ble gruppen hentet på Stavanger stasjon og brakt til Phillips-basen på Tananger. Her vartet Avdelingen for samfunnskontakt opp med frokost av høy klasse, og dernest interessant informasjon om hva som skjer i Olje-Norge nå – og om utviklingen i fremtiden. En spesiell takk til avdelingsleder Hans Ellingsen for god innsats!

Deretter sto Misjonshøgskolen for tur, med forelesning (amanuensis Torstein Jørgensen) og orientering om NMS' teologiske profil (gen. sekr. Odd Bondevik).

Fra arbeidet i Stavanger bispedømme rapporterte biskop Sigurd Lunde og bispedømmerådets sekretær Hugne Sjø. Til slutt tok prodekanus Jan-Martin Berentsen gruppen med omkring i høgsko-

lens praktfulle nybygg. Upåklagelig vert hele veien var NMS' informasjonssjef Halvor Ingebrigtsen.

Lørdag ettermiddag dro så kandidatene avsted til sine respektive prekensteder. Noen få rakk dessuten å få med seg et par inspirerende timer i Gand menighet hos sogneprest Bjørn Bue og res kap. Bjarne Våge, mens en liten gruppe deltok i Unges Misjon på lørdagskvelden.

Søndag var så kandidatene, landssekretær Finn E. Brøndal og rektor Olav Skjevesland med ved høymessene i Stavanger-distriktet og Ryfylke. Og før vi gikk på natt-toget for retur til Oslo, var Marie Rein og Thor Bjarne Bore generøst vertskap for hele gruppen i sitt hjem. Her kåserte redaktøren om hvordan prester og pressen kan komme best mulig ut av det med hverandre.

Takk, venner i vest, for godt forarbeid og fin mottagelse!

Finn Edvin Brøndal Olav Skjevesland

NYTT FRA MF:

Geir Oddvar Sørebø utnevnt til sokneprest i Lavik

Ved Kgl. resolusjon av 1. november 1985 er fakultetslektor Geir Oddvar Sørebø utnevnt til sokneprest i Lavik prestegjeld og prost i Ytre Sogn prosti i Bjørgvin bispedømme.

Geir Sørebø har vært ansatt som lærer ved Menighetsfakultetet i hebraisk språk i ca. 10 år. Han var vitenskapelig assistent i en tre-års periode fra januar 1975 og har siden 1. juli 1978 vært ansatt som fakultetslektor.

Tildeling av prestehybelen i januar og februar 1986

MF's styre har foretatt tildeling av prestehybelen for de to første månedene i 1986 slik:

- For januar måned:
Sokneprest Ole Henrik Sørensen,
Nøtterøy
- For februar måned:
Biskop Ole Nordhaug, Molde.

Tildeling for resten av 1986 vil bli kunngjort i første nummer av Lys og Liv 1986.

MF-aksjon i Asker og Bærum

MF-dagen i Asker og Bærum i Akershus er i 1986 fastsatt til søndag 9. februar. Menighetsfakultetets studentkor vil delta ved gudstjeneste i Jar kirke, og det blir MF-fest på Askertun kl. 18.00.

Følg med på kunngjøringene i dagspressen.

TAKK FOR TROFAST INNSATS FOR MF

Ragna Bore har vært aktivt med i Molde kvinneforening for MF helt siden starten for 50 år siden i 1935.

Johanna Rosslund har vært aktivt med i Eydehavn MF-forening helt siden starten for 50 år siden i 1935.

Det er oppmuntrende og trosstyrkende å få meldinger som dette. Vi takker dere to som har vist denne trofaste omsorg for Menighetsfakultetet i så mange år. «Dere vet jo at deres arbeid i Herren ikke er forgjeves» (1 Kor 15,58 b).

Takk for

- julens glade budskap om Jesus Kristus.
- all omsorg som omslutter MF og som viser seg i gaver og forbønn.
- trofast innsats i MF-foreninger og støttelag.

Be for

- MF's ledelse, for styret og forstanderskapet.
- alle studenter som avslutter sin utdanning ved MF i høst og nå skal ut i tjeneste.
- alle som i julen skal forkynne det glade budskap om at «I dag er det fødte dere en Frelser . . .»

VÅRE
BØNNE-
EMNER

TAKK FOR GAVENE HITTIL IÅR – HUSK JULEGAVEN!

Gaveinntektene i oktober måned var omtrent som ifjor, og det betyr at den store gaveøkningen tidligere år fortsatt kan sees på gaveoversikten pr. 31. oktober. Det har tatt noe tid å få å sendt ut takkebrev for gavene denne høsten, noe som bl.a. skyldes at vi må venne oss til bruken av det nye dataanlegget vårt, men vi håper at kvitteringene skal kunne sendes ut raskere etter hvert. Nå ser vi med spent forventning frem til julegavene, og håper at alle MF-venner tar vel imot vårt julegavebrev som sendes ut i disse dager.

E. S.

Takk for mottatte gaver!

(Tall i hele tusen)

GAVER:	1983	1984	1985
	Pr. 31/10	Pr. 31/10	Pr. 31/10
Personlige gaver	1 566	1 538	2 454
Givertjenesten	264	286	378
SUM Personlige gaver:	1 830	1 824	2 832
Offer/kollekt	1 178	1 034	1 095
SUM:	3 008	2 858	3 927
Foreninger	280	245	241
Bøsser o.a. gaver	136	60	99
SUM «ordinære gaver»:	3 424	3 163	4 267
Testamentariske gaver	237	78	1 235
SUM:	3 661	3 241	5 502
«MF – Gjeldfri»	1 092	504	–
«MF – Ny giv»	–	–	23
TOTAL SUM:	4 753	3 745	5 525

EN VELSIGNET JULEHØYTTID OG ET GODT NYTT ÅR

ønskes alle Lys og Livs lesere

Takk til alle som har fulgt Menighetsfakultetet
med forbønn og omsorg i 1985

Vennlig hilsen
Lys og Livs redaksjon

Retur:
MF Kartotek
Gydas vei 4, 0363 Oslo 3

Ved varig adresseendring vennligst returner bladet med påført ny adresse.

MF's skrivestue informerer:

Ny bok innen kateketikk og religionspedagogikk:

Aasmund Dale:
Undervisning i kirken.
Grunnlag, innhold og former.
1985, 509 sider, kr. 175,-.

Boken tar i *første del* opp spørsmålet om hva kirkelig undervisning er ut fra NT og sett i folkekirkelig sammenheng. Den går inn på forsøk på formulering av mål, drøfter hvilken plass menneskelige faktorer skal ha i undervisningen og ser på forholdet mellom skolens kristendomsundervisning og kirkens egen undervisning.

I *annen del* drøftes utførlig bibelundervisning, katekismeundervisning og emnetyper som bønn, salmer, høytider samt problemer som kirkelig undervisning bør ta opp, med didaktiske overveielser.

I *tredje del* drøftes former for arbeidet, blant barn, unge (særlig konfirmanter) og voksne av ulike kategorier – og tiltak på tvers av aldersgruppene. Også mer metodiske aspekter overveies.

Fremstillingen inneholder også historiske tilbakeblikk og en fyldig, systematisk litteraturoversikt for det kateketiske arbeid.

Skrivestua er ingen vanlig bokhandel og har derfor bare anledning til å selge bøker ved kontant salg eller pr. oppkrav til navngitte personer.

Svein Olaf Thorbjørnsen
Studieveileder

Aasmund Dale.

574 studenter ved MF pr. 1. november 1985

Ved innmeldingen av de offisielle statistikk-tall for studenter ved Universitetet og høyskoler pr. 1. november 1985, hadde Menighetsfakultetet ialt 574 studenter (i 1984 var det 604).

Fordelingen på studieområdene er slik (tallene fra 1984 i parentes):

- teologi	329 (353)
- praktikum	39 (46)
- kristendom	202 (203)
- Kateketseminaret	4 (2)

De som studerer kristendoms-kunnskap, fordeler seg slik:

- hovedfag	26 (35)
- mellomfag	29 (40)
- grunnfag	147 (128)